

5. Kas käibemaksu sissenõudmise puhul kuulub hea usu põhimõtte kohaldamisalasse ka isikute õigus impordikäibemaksust vabastamisele (käibemaksudirektiivi artikli 143 lõike 1 punkti d alusel) sellistes olukordades nagu on kirjeldatud põhikohtuasjas, st siis, kui tolliasutus ei anna maksukohustuslasele õigust saada impordikäibemaksust vabastust põhjendusega, et ei ole järgitud kauba Euroopa Liidus edasi tarnimist puudutavaid tingimusi (käibemaksudirektiivi artikkel 138)?
6. Kas käibemaksudirektiivi artikli 143 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriikidel järgida halduspraktikat, mille kohaselt põhineb oletus, et 1) käsutamise õigust ei antud üle konkreetsele lepingupartnerile ja 2) maksumaksja teadis või pidi teadma lepingupartneri võimalikust käibemaksupettusest, asjaolul, et ettevõtja suhtles oma lepingupartneritega elektrooniliste sidevahendite kaudu ning maksuhalduri uurimise käigus leiti, et lepingupartnerid ei gutscheinud näidatud aadressidel ega deklareerinud maksukohustuslasega tehtud tehingutelt käibemaksu?
7. Kas käibemaksudirektiivi artikli 143 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et ehkki kohustus tõendada õigust maksuvabastusele lasub maksumaksjal, ei tähenda see siiski, et pädeval asutusel, kes otsustab käsutamise õiguse ülemineku küsimuse üle, ei oleks kohustust koguda teavet, mis on kättesaadav üksnes ametiasutustele?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Hispaania) 3. märtsil 2017 – Bankia S.A. versus Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán ja María Concepción Marí Merino

(Kohtuasi C-109/17)

(2017/C 161/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bankia S.A.

Kostjad: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán ja María Concepción Marí Merino

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2005/29 (¹) tuleb tõlgendada nii, et selle artikliga 11 on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu kehtivad hüpoteegiga tagatud nõuete täitmist reguleerivad Hispaania õigusnormid – LECi [tsiviilkohtumenetluse seadus] artikkel 695 ja järgmised koostoimes selle artikli 552 lõikega 1 –, milles ei ole ette nähtud omal algatusel ega poole nõudmisel kontrolli ebaausate kaubandustavade suhtes, kaasa arvatud poole nõudmisel, kuna see raskendab või takistab niisuguste lepingute ja toimingute kohtulikku kontrolli, milles võib esineda ebaausaid kaubandustavasid?
2. Kas direktiivi 2005/29 tuleb tõlgendada nii, et selle artikliga 11 on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, mis on sätestatud Hispaania õiguskorras – kuninga 9. märtsi 2012. aasta dekreetseaduse nr 6/2012 (Real-Decreto Ley 6/2012) artiklid 5 ja 6 koostoimes selle seaduse artikliga 15 –, mis ei taga käitumiskoodeksi tegelikku täitmist, kui võlausaldaja otsustab seda mitte kohaldada?

3. Kas direktiivi 2005/29 artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus Hispaania õigusnormid – kuninga 9. märtsi 2012. aasta dekreetseaduse nr 6/2012 (Real-Decreto Ley 6/2012) lisa punkt 3, heade tavade koodeks (Código de Buenas Prácticas) –, millega ei ole tarbijal lubatud hüpoteegiga tagatud nõude täitemenetluse ajal nõuda käitumiskoodeksi täitmist, konkreetselt kohustuse täitmise asemel vara üleandmise ja võla kustutamise osas?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT 2005, L 149, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Brussel (Belgia) 13. märtsil 2017 – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV versus Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

(Kohtuasi C-129/17)

(2017/C 161/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Vastustaja: Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas direktiivi 2008/95/EÜ (¹) artikkel 5 ja nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 (²) ühenduse kaubamärgi kohta artikkel 9 hõlmavad kaubamärgiomaniku õigust takistada kolmandat isikut ilma kaubamärgiomaniku nõusolekuta eemaldamast kõiki kaupadele kantud tähiseid, mis on kaubamärkidega identsed (*debranding*), kui tegemist on selliste kaupadega nagu tolliladustamisprotseduurile suunatud kaubad, mida ei ole Euroopa Majanduspiirkonnas veel turule viidud, ja kolmas isik eemaldab tähised selleks, et importida asjaomased kaubad Euroopa Majanduspiirkonda või viia need Euroopa Majanduspiirkonnas turule?
- b) Kas vastus käesoleva küsimuse punktile a sõltub sellest, kas kaubad on Euroopa Majanduspiirkonda imporditud või Euroopa Majanduspiirkonnas turule viidud kolmanda isiku enda identifitseerimistähise all (*rebranding*)?
2. Kas vastust esimesele eelotsuse küsimusele mõjutab olukord, kus asjaomane keskmine tarbija identifitseerib sellisel imporditud või turule viidud kaupu nende välimuse või mudeli põhjal ikkagi kaubamärgiomanikult pärinevatena?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25).

(²) ELT 2009, L 78, lk 1.

Euroopa Liidu, keda esindab Euroopa Liidu Kohus, 24. märtsil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas laiendatud koda) 1. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-479/14: Kendrion versus Euroopa Liit

(Kohtuasi C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellant: Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram ja E. Beysen)